

GORICA

(Večerje izdanje)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini, h. št. 9.
Dopise, oglase in naročnino sprejema „Narodna tiskarna“.
Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 7 kr., ako se tiskajo 2-krat po 6 kr., ako se tiskajo 3-krat po 5 kr. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izhaja vsak **torek in petek** v tednu ob 11. uri predpoludne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom, pošljana do konca decembra 1 gl. 20 kr.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jellersitz v Namskih ulicah po 5 kr.

izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič)

Zaupnica.

Starašinstvo kredske občine je v svojej seji dne 26. novembra t. l. sklenilo izreči zaupnico visokorodnemu g. grofu Alfredu Coroniniju, državnemu in deželnemu poslancu.

Vsled tega podpisano starašinstvo obžaluje njegov odstop iz omenjenih zastopstev in neosnovane napade na njegovo osebo ter ga prosi, da bi blagovolil isti še nadalje ostati državnim in deželnim poslancem gorških Slovencev.

Županstvo v Krodu,
2. decembra 1899.

Župan: Miha Snak.

Benko Franc, Volarič Ivan, Menič Andrej in Uršič Anton, podžupani: Menič Ivan, Bratina Ivan, Hrast Andrej, Kramar Jožef, Koren Anton in Benko Jožef, starašine.

Kako povzdigniti kmetijstvo?

III.

V drugem članku smo povdarjali važnost kmetijskega društva sploh in njegovega razmerja do slovenskih delov naše dežele.

Že zadnjič omenjeno poročilo o delovanju in razmerah kmetijskega društva do slovenskega prebivalstva omenja tudi razmerje slovenskega prebivalstva do društva ter trdi:

Če jemljemo v poštev, kako neznatno je zastopano slovensko prebivalstvo naše dežele v kmetijskem društvu, moramo celó priznati, da je ono tudi v svojem poslovanju v vsakem oziru pravično. V svojem uradu ima sposobnega slovenskega uradnika in vse, karkoli ono javi v interesu cele dežele, javi v obeh deželnih jezikih: se slovenskimi županstvi in stranikami pa občuje vedno v njih materinščini: za malo peščico slovenskih družtenikov izdaje posebno slovensko glasilo, katero stane več, nego znašajo njihove letnine. Res je, da se pri občnih zborih in odborovih sejah govori navadno le italijansko: jeli pa to drugače mogoče pri sedanjih razmerah, ko se v zborih med znamenito številó zavednih italijanskih družtenikov le

slučajno zgubi par Slovencev in ko sta v odborovih sejah, kedar so polnoštevilno obiskane, med Italijani samo dva Slovence, katera se tem lažje vdasta italijanski obravnavi, ker znata jezik, v katerem se govori in ker jima mora biti za to, da v složenem sporazumljenju se svojimi tovariši sodelujeta v doslog družtenih, deželnih gmočnim koristim posvečenih namenov. Sicer pa ni po pravih nikomur zabranjeno govoriti v drugem jeziku in dobro se še spominjamo izrednih občnih zborov v Tolminu in v Ribemberku, kjer se je vse razpravljalo v slovenščini.

Pravica govoriti v našem jeziku je po tem takem zagotovljena in se nikomur ne kradi in le na kmetovalcih in prijateljih kmetijstva naše narodnosti je ležeče, da se bo izvajala v obširnejši meri. Naj pristopijo, pa dosežejo, kar želé. Sicer pa kmetijsko društvo, naj je sestavljeno kakor si bode, mora vedno zvesto ostati svojemu programu, svojim namenom in zato se mora skrbno ogibati vsacega politikovanja, prav posebno pa narodnih prepirnosti, po katerih bi kmalo zgubilo ves svoj upliv in vso svojo veljavo ter bi začelo hirati in propadati.

Nekateri menijo, da je slovenska stran tudi zato tako revno zastopana v društvu, ker je po pravih ustanovljena letnina 4 gl. prevelika. Na naši strani, pravijo, je posestvo razkosano večinoma v majhna posestva in le malo je tacihi posestnikov, kateri bi v sedanjih hudih časih, ko jih skoro zaporedoma tarejo slabe letine in ko je posestvo pri vsem tem silno obloženo z mnogovrstnimi davki in dokladami, lahko odrajtovali po 4 gl. na leto. Nekoliko resnice je v tem in dobro bi bilo, da bi se letnina znižala in društvo bi jo morda tudi znižalo, ako bi moglo računati na to, da pristopi potem primerno večje število zanesljivih družtenikov, kateri bi trajno ostali in redno opravljali svoje družtvene dolžnosti. A dokler nima nobenega poroštva, nobene gotovosti, da bi se z večjim številom manjših doneskov dopolnilo, kar bi odpadlo po znižani letnini, tako dolgo mora ostati pri sedanji letnini, na kateri se leto za letom nabira vendar toliko dohodka, da je društveno finančno

stanje zadosti ugodno, da stroške zalaga in še kaj dodaje državnim in deželnim podporam za občne koristne kmetijske namene.

Akoravno pa niso ekonomične razmere naših posestnikov v obče cvetoče, menimo vendar, da revščina še ni tako splošna, da bi se ne moglo v vsakem okraju najti vsaj po 15 takih mož, katerim bi ne bilo sila težavno žrtvovati vsake 3 mesece po eden goldinar, ali vsako leto po 4 gl. kot član kmetijskega društva, da bi imel potem vsaki izmed naših okrajev vsaj po ednega svojega zastopnika v glavnem družtenem odboru. In na vse zadnje, če bi se res ne našlo toliko za čast slovenske strani in za napredek in razvoj kmetijstva vnetih mož, mari bi ne mogle v to svrhu pomoči premožnejše občine, mi menimo tako, da bi vsako starašinstvo odbralo po ednega ali dva razumna kmetovalca iz svoje občine ter jim iz občinske blagajnice plačevalo letnino. Saj to ne bi koristilo osebno odbranim možem, ampak posredno celim okrajem, kateri bi si na ta način zagotovili dostojno zastopstvo v glavnem odboru kmetijskega društva.

To bi se lahko izvedlo brez velikih žrtev v občno korist. A častnejše bi bilo vsekakor za naše zavedne, premožnejše posestnike, ako bi sami premožli mali troshek ter se vpisali v društvo in če bi potem še občine kaj ukrenile v našem zmislu in po našem nasvetu, tem bolje: društvo bi se brže namnožilo, postavilo bi se na še ugodnejše stališče in ker bi bile vse deželne strani dostojno zastopane, bilo bi društvo pravi, živi izraz našega kmetijstva. Toda, kdor se oglasi za vstop, naj bo mož, naj se po svojih močeh udeležuje družtvenega delovanja in naj redno plačuje svoje doneske.

Le takih udov ne, kateri enkrat pridejo k zboru in enkrat plačajo letnino, dokler so malo ogreti za društvo, potem pa, ko se ohlade, odlašajo, dokler jih odbor po pravih ne izključi.

V tem oziru se še otožno spominjamo, kako se je bilo društvo pred leti po umetni agitaciji z udi od naše strani napolnilo, da so imeli vsi okraji ne samo po enega, ampak nekateri po dva in po več zastop-

nikov: a koliko časa je to trpelo? Nekateri slabo poučeni novinci, koji so menili, da društvo razsoplje iz polnega rokava gmočne podpore med svoje člane, da jim brezpogojno podeluje plemenske živali, sadna drevesa, semena itd., pa da nič ne zahteva, da nobenih doneskov ne pobira, odstopili so koj, ko jih je društveni urad streznil s terjatvijo prve letnine: ostali so za njimi odpadali drug za drugim, dokler se je število naših skrčilo do današnje peščice. Tako maločastno ne želimo, da bi se kedaj namnožilo naše društvo.

V obče moramo obžalovaje priznati, da se naši kmetovalci zelo mlačno vedejo nasproti kmetijskemu društvu in da se le takrat zanimajo za nje, kedar je čas uživati sad njegovega delovanja in prizadevanja, kedar društvo deli plemenske bike in junice, kedar podeljuje darila za najboljšo živino, kedar razpisuje podpore za razne kmetijske namene itd. Prej in pozneje je ne poznajo. In to ni prav in bi se moralo spremeniti.

V nekaterih okrajih srujejo županske shode in se na njih **razpravljajo** važna, v občno korist segajoča **vprašanja**. Mari bi ne bilo umestno, da bi pri **takih** prilikah v prav resen pretres vzeli tudi vse to, kar smo v tem članku razložili o našem kmetijskem društvu in da bi preudarili in sklenili, kaj bi bilo storiti, da bodo tudi naši okraji dostojno zastopani v društvu in dosledno v njegovem glavnem odboru, pa da bo vsak okraj imel pod vodstvom razumnega, za stvar unetega načelnika svojo kmetijsko družnico ali oddelek?

Tudi vinorejska in sadjarska društva, mlekarke in sirarske družbe in zavarovalnice za govejo živino bi morala za to skrbeti, da bi bila zastopana po katerem svojem članu v kmetijskem društvu. In naših veleposestnikov bi pač ne smelo manjkati v društvu, katero pospešuje njih poglavitne interese!

Složno, čvrsto sodelovanje vseh, kateri premorejo in imajo ljubezen in razum za stvar, nam pridobi in zagotovi spoštovanje sodeželanov, veljavo v merodajnih krogih in bode nam in naši skupni domovini v občno, veliko korist.

Štirje pogrebi.

Češki spisal V. Kosmák.

III.

Veličasten spreved se je pomikal po glavnem mestu. Najprej je stopal drobnih, odmerjenih korakov godbeni zbor s svetlimi instrumenti in belimi šopki na klobuku. Godli so divno pogrebno koračnico (marš) Beethovna, da se je kar srce krčilo. Za njimi so šli trije pevci. Peli so v presledkih nekako leno kakor skozi nos: „miserere“. Potem je šlo pet duhovnikov v novi baršunasti obleki. In potem je prišlo še le najlepše. Štiri vranci so peljali s težkimi koraki krasen voz, na kojem je ležala rakev, pokrita s kupom vencev. Vrancji so bili sicer že stari in hromi na vseh nogah, ali vendar so bili nacifrani kakor kaki glumači (komedijanti). Na sebi so imeli črne, se zlatimi „portami“ olepsane odeje, visoke, črne šopke, krasne, kakor bi bili iz nojevega perja. Marsikaka gospica ne nosi lepših na klobuku. Na konjih sta sedela dva služabnika družbe, ki je napravila kupčijo s pogrebniimi slavnostimi. Ta si je dala naslov: „Entreprise des pompes funebres“, t. j. kakor bi rekel: „Zavod parad za

mrtno“. — Mrtno in — parada! Jn, zdaj svet tako hoče in posebno judje, ki vodijo take naprave — in ti, ti vedó, kaj se tiče. Poleg voza so šli slugje iste družbe; bila je porta pri poti, stopali so kakor na plesu in nesli plamenice (baklje). Za vozom sta peljali dve gospi kake tri leta staro deklico. Bili sta črno oblečeni in pritiskali bele rute k ustnim. Dekletce je korakalo ošabno v novi obleki in gledalo začudeno tetka, zakaj te jočejo? Za njimi sta stopala dva gospoda z blizo šestletnim dečkom. Ubožec je jokal, čudo, da mu ni srce počilo. Potem je šla dolga vrsta gospodov in gospá. Govorili so mejsaboj kakor na sprehodu. O molitvi niti govora. Šamo stari, črno oblečeni starec, ki je šel ob strani, je molil jecljajočim glasom rožni venec.

O, to je bil krasen pogreb!

„Ali koga pa so pogrebali?“

Gospoda notarja! Pred pol letom je bil zagrebel soprogo, a zdaj peljejo še njega na pokopališče, da ga položé poleg njegove mlade gospe. Potem jima postavijo skupni, krasni spomenik. Denarja za to je ostalo dovolj po rajnem. Deklica in deček tam za ravnijo sta nujina otroka. — Ali ne bo se jima godilo slabo: denarja je dosti: „Mlada sta in kmalu pozabita roditelje. Kako bi ne? Saj bosta pri telkah!“

Tako so si šepetale gospe, ali ne gospe, brbljave ali nebrbljave.

Na pokopališču so bili že dokončani obredi. Vsak je vrgel še pest zemlje v odprt grob in potem so sedli v kočije — kdor jo je imel — ter se peljali domov: a kdor je ni imel, je šel peš.

Sestri gospoda notarja sta se peljali z otrokoma v zapuščeno stanovanje. Jedna je imela soproga lekarnika, a druga okrajnega uradnika. Lekarja je bil postavil rajni za oskrbnika otrokoma. V oporoki je prošil rajni svoji sestri: naj skrbita za otroka in ju izrediti po materino. Za izrejo je sporočil vsakoletne obresti vrednostnih papirjev, katerih je bilo za 20.000 gl.

Ko so bili prišli gospi in njihova soproga do notarjevega stanovanja, oddahnili so se od žalosti in tolili (tolazili) so otroka se slaščicami. Na to začne skrbnik lekar: „A kaj bode pa s tema otrokoma? Kdo ju vzame?“

„Kdo drugi nego mi?“ reče njegova soproga. „Ti si skrbnik, jaz starša sestra. — Seveda ni lahko izrejati ptuje otroke, že radi teh ljudskih jezikov — ali kaj pomaga? Nekaj se mora žrtvovati.“

„Žrtvovanja ne zahteva nikdo od tebe“, reče trpko mlajša sestra, gospa adjunktova. „Jaz si vzamem otroka v oskr-

bovanje — meni to ne bo nobena žrtev — to storim iz ljubezni.“

„A za dober denar!“ zasmeje se zlobno lekarnikova soproga. „Poznam tvoje plemenito srce!“

Mož jo pogleda svarilno.

„Nič ne glej tako na me! Jaz sem starša, lahko jej to povem. Ko bi ne bilo denarja, ne prepirala bi se za otroka.“

„Ti se trgaš. Jaz ne!“ odseče gospa adjunktova besedo.

„Tiho, Lori!“ veli gosp. adjunkt ženi, primši jo za roko. Po tem pristopi k lekarju in reče vihajoč si brki se zamolklim glasom: „Gospod svak, saj smo možje — ne bomo se prepirali.“

„Na vsakega otroka pride na leto okoli 600 gl. To je lep denar! Ali me umeješ?“ Pri tem pomežikne z očesom. „Torej si rzamemo vsak jednega otroka! — Mislim, da si me razumela!“

„O, da, prav dobro!“ poroga se gospa lekarjeva. „Ali iz tega oblaka ne bo dežja! Otroka si vzameva midva — pa mir besedij!“

„Potem odpustite, milostna gospa“, prikloni se jej gospod adjunkt, „če zato žim g. soproga, da kot skrbnik uživa korist iz svojega stanu.“

Bogato zalogo vseh lončarskih in porcelanastih izdelkov in steklenic

ANTON KOREN

v Gorici, v Gosposki ulici št. 4.
Velika izber:
krožnikov, skled, skledic, loncev in lončkov.

Vsakovrstne svetilnice za petrolej in olje.
Zaloga nožev, vilic in podstakov.

Vsakovrstne šipe in zrcala.
Reže in vklada šipe za okna.
Prireja po naročilu priproste ali ukusne okvirje za podobe in zrcala.

Cene zmerne, potrežba točna.

Anton Kuštrin

v gosposki ulici št. 23. v hiši g. dr. Lisjaka.

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino raznih potrebščin n. pr.: kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko in druge - Olja: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko - Petrolij v zaboju - Sladkor razne vrste - Moko številko 0, 1, 2, 4, 5 - Več vrst rajza - Mljšvoče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta
Razpošilja blago na vse kraje - Cena primerna - Postrežba točna.

Andrej Cermel

na Kornju št. 10.

priloga sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino vsakovrstnih potrebščin, kakor: kavo vseh vrst, riž, olje itd. Na razpolago imamo tudi domačo slanino: špeh in salame in to, na drobno in debelo.
Cene zmerne, potrežba točna

Ivan Doljak

kovač in mehanik

v Gorici, Gledališka ulica 17.

upeljava luči „Aetilen“ po najnovejših sistemih kakor tudi vodovodov, pump itd. Izvršuje točno in solidno ter jamči vsako delo, katero izvrši v najkrajšem času. Ima zalogo vseh h. tej stroji spadajočih potrebščin.

Priporocen od vodstva „Šolskega doma“ radi dela tam izvršenega.

Priporočan se najtoplje slavnemu občinstvu v mestu in na deželi.

„Pri Janezu“

na Kornju

ter do tečim izborna domača briska in vipavska vina. Ima ceno prenočišča in poljubno kuhinjsko postrežbo.

Priporočaje se v obliki obisk, se bilježim vdani

J. Munih.

Ed. Pavlin

v Gorici

v Nuuski ulici št. 10

nasproti gostilni „Belega Zajca“ usoja priporočiti preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, rož za cerkve, palm, šopkov za nove maše in poroke, voženih sveč, mrtvaških oblek, rakev vsake velikosti, zlatih črk, lesenih stajal za palme, zlatih loncev, svilnatih trakov vsake širjave in barv, črne rumenih, trobojnic biserah vencov, papirja (maušete) za izdelovanje cvetic.

Belega in črnega papirja in zlatih nog za vakve, zlata za olepšanje.

Vse po najnižjih cenah.

Opozorjam tudi da tiskam črke na derilo in sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda

v GORICI.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin:

burgundeca, rizlinga, modre frankinje in druge

DESERTNA VINA.

Sedež društva je v Gorici, ulica Barzellini št. 20.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino št. 10
priporoča

pristna bela in črna vina iz v-pavskih, furlanskih, brisakih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih o 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.
Cene zmerne. Postrežba poštna.

Ivan Katnik

gostilničar pri

ZLATEM KRIŽU

Kapucinska ulica h. št. 2

Priporoča se slavnemu občinstvu v Gorici in z dežele na mnogobrojen obisk - Toči pristna bela in črna vina, ter postreže vsak čas prav z okusno pripravljenimi jedmi

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2

priloga to-le blago:

Sladkor - kava - riž - must - papir - sveče - olje - škroh - ječmen - kavina - primosa - moko - gris - drobne in debele atrbe - turšica - žoh - sol - moko za pitanje - kis - žeplo - cement, balneični citrijol itd.

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

C. kr. priv. kroji vsakateremu razumljivi kroji obleke vsake mode. Dobivajo se v moji zalogi činguli, mašne kipe zavrtnice za čestito duhovščino.

M. POVERAJ

trgovec na Travniku št. 22 I nadst.

Bogata zaloga vsake vrste blaga, gotovih oblek, perila in vseh spadajočih priprav za obleke vsakega stanu

Novo blago došlo za spombelansko in letno sezono iz avstrijskih in anglških tovarn. Dobivajo se novi patentirani hlačniki na pasih; ni treba vs. gumbov, tele hlače, niki so jako pripravani

Sprejemajo se naročila za izdelovanje oblek, tudi za dame, močje vrste po vsaki teri zahtevajoči modi

Kdor ukupi pri meni blago mu je prosto dati delati kjer hoče, ker pri meni je delo nekaj dražje, ker se šiva večmoma z rokami. Blago in izdelane obleke so tako po ceni da ceneje ni mogoče zahtevati. Obleke za dečke od 3 do 10 let stanejo 1 gl. 50 kr.

TEODOR SLABANJA

srebrar

via Morelli 12 - GORICA - ulica Morelli 12

uljudno priporoča velečastiti duhovščini svojo znano delavnico za izdelovanje cerkvenih posod in orodij iz srebra in medenine, najboljše kovine po poljubnem slogu in po nizki ceni, da se ne boji konkurence. Stare roči popravi, postrebi in pozlati v ognju. Izdeluje tudi v ognju pozlačene streloveode iz bakra po najboljših iznajdbah Histrovani cenik franco in zastoj

Da si pa morejo tudi bolj rene cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje im to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljeno napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obrake si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko dobi
Pošilja vsako blago poštnine prosto!

ZALOGA

vsakovrstnih šivalnih strojev

Fani Drašček

v Gorici

Stolna ulica št. 2. (v prodajalnici jestvin).

Prodaja stroje tudi na mesečne ali tedenske obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slavnemu občinstvu v Gorici in deželi.

Ne boji se tekmovanja.

Špedicijska poslovica

Gaspar Hvalič v Gorici

v ulici Morelli 12

se toplo priporoča Slovincem

v Gorici in z dežele

ima zaprt voz za prevažanje pohištva.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pižče, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goruzice (Sant) Ciril - Metodovo kavo in Ciril - Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoča blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1 v lastni hiši, kjer je „Trgovska obrtna zadruga“.

CENIK

Solskih, pisarskih in raznih drugih potrebščin.

Papir: pračni, zavoj (250 p-d) od gl.	1 25
predpisni, " " " "	0 70
pisemski, " 200 " " "	0 60
Zavitki (koverti) " 100 " " "	0 20
Solske pisanke " " " "	0 65
Risanke " " " "	1 70
Sušilniki " " " "	0 08
Ploščice " " " "	0 06
Pisala, skatla " 100 " " "	0 25
Ravnila, dvanaajstorica " " " "	0 14
Gobice za ploščice 100 " " "	0 80
Peresa, skatla (144 peres) " " " "	0 25
Svinčniki, dvanaajstorica " " " "	0 06
Tuata, 12 steklenic v skatli " " " "	0 45
1 liter v steklenici " " " "	0 35
Kujige, vpisne " " " "	0 04
molitvene " " " "	0 12
Podobice, svete 100 " " " "	0 30
Mošnički za denar " " " "	0 10
Nožiči " " " "	0 15

I. t. d. vse po najnižjih konkurenčnih cenah.
P. s. Solske pisanke izdeluje zdaj v svojem področju in majo mnogo lepši papir in boljši avtik nego dosedanje
Za naročila priporoča se najjaludneje V Gorici, Semeniška ulica št. 10.
G. Likar.

Prva kranjska tovarna testenin

Znideršič & Valenčič

v Ilirski Bistrici

priloga svoje izborne testenine kot makarone, fidelino, vrvice in različne vloge za na juho velespoštovanemu občinstvu.

Prvi sijajni vspeli najinih izdelkov je ta, da se ni v našem okraju v treh letih toliko testenin zavžilo, kot najinih v tem času kar jih izdelujeva. — Velespoštovana gospodinja! Sezite po tej jedi, katero pri nas s slastjo še oni zavživajo, ki dosedaj o testeninah še slišati niso hoteli. Najine testenine vdobe se v vseh boljših prodajalnicah jestvin; povsem zanesljivo najine pa so le one, ki se prodajajo v zavojih po 1/2 kg. z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastoj in franko.

„Narodna tiskarna“

v Gorici

ulica Vetturini št. 9.

preskrbljena s povsem novimi črkami,

okraski in papirjem,

izdeluje vsa dela v najkrajšem času po tako nizkih cenah, da se ne boji konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in papir, posetnice razne velikosti in oblike z zavitki, zaročnice, poročnice, v elegantnih ter osmrtnice v zaželjenih oblikah.

Začela je zalagati

vsakovrstne tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo hiš. št. 5. Podružnica konec Raštela hiš. št. 2. Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7 v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cevi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbe. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico

izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gospoda Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga

najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.